

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці І долар,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 180 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Збірна адреса 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Організація допомоги голодуючим на Україні.

Новий почин віденського кардинала.

Відень, 17. жовтня 1933.

Два місяці тому появилося заклики кардинала д-ра Івнїцера, яким цей високий достойник церкви і улюбленець Відня звернув увагу світа на голодні страхїття в Радянськїм Союзї, зокрема на Великій Україні. Це була перша проба, яка мала, так сказати, перевірити, чи в той час загального горя і притуплення людських почувань взагалї можлива якась ширша і глибша гуманна акція. Починав був сміливий. Він виходив із Відня, міста щоправда найкращої минувшини та найвишнїшого культурного осередка середньої Європи, але тепер, силою обставин, лише центра політично малої і слабої держави. До того закликав порушувати справу, яка безпосередньо торкалася найбільшої держави Європи — Радянського Союзу, який цілою силою своїх дипломатичних впливів протиставився початку ділу, заперечуючи зовсім голод на Україні. Але кардиналовє слово прогомонило недурно; воно тисячкми відомомом понеслось по світу та потрясло сумлінням людей доброї волї по цьому і тому боці океану. Тисячі листів, добровільних жертв і особистих авант симпатїй для зворушливого чину, з усіх усїдів напливали на руки кардинала.

Зішло в наміченим пляном повстав окремий міжконфесїйний і понаднаціональний комітет для рятунку голодних у Радянськїм Союзї. Минулого понедїлка зїбралися в архієпископській саляті достойники церкви та представники рїзних віросповідань, заступники десяти рїзних національних груп, щоб почати акції надати практичного амісту. Збори отворив кардинал д-р Івнїцер короткою промовою, в якій наважуєчи до свого останнього заклику, ще раз підкреслив невичнїсть зїбрної акції для голодних у ОРСР або точнїше на Радянськїй Україні і Кубанї. Вісти, говорив кардинал, про страхїття голоду на цих землях, без огляду на заперечення потверди-

ла д-ра Івнїцера міжконфесїйний і понаднаціональний комітет допомоги голодним у Радянськїм Союзї, якого головне діловодство перебрали почесно заступник голови Австрїйського Червоного Хреста Рудольф Мітльнер і генеральний секретар д-р Евальд Амменде. Вкінці рїшили звернутись до публичної опїнії з таким закликом:

Зїбранї нинї відпоручники рїзних віросповідань для заснування міжконфесїйного і понаднаціонального комітету підмоги приєднуються до заклику кардинала д-ра Івнїцера у справї помочи загроженом голодовою смертю мешканцям Радянського Союзу. З огляду на страшну вужду, яка й після живих охопила великі простори Союзу, звертаються вони до світа з покликком по вмозі свл допомоги жертвам. Треба рїшуче протидїлати тому, щоб в той час, коли у рїзних частинах світа населення не знає що робити з вадміром збїжа, мешканцї Великої України і Кубанї та інших частин Радянського Союзу масово гинуть з голоду. Негайна поміч це накав людського почування і любовї ближнього.

Ст.

Центральний Кооперативний Банк У ЛЬВОВІ

(у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15),
приймає вкладки ощадности.
Конто ПКО. ч. 143.467.

ТУТКИ
HERBEWO
HERLICZKA
BEŁDOWSKI-WOŁOSZYŃSKI
150 штук 35 сотків
з найдешевших
найліпші!

Зол. 200'--- коштує

ПЕРШОРЯДНЕ ФУТРО ЖІНОЧЕ

в фірмі „ХРОМ“, Львів, Руська 20. Тел. 71-83.

Молодість -- запереченням конспірації.

У наших попередніх міркуваннях на тему, чому в ОУН неможлива конспірація, дійшли ми до висновку, що першою головною причиною цього лиха є масовий характер тої організації, та другою — її молодечий особовий склад. Цю першу нашу тезу ми старалися доказати минулого разу, — нинї хочемо присвятити кілька уваг людському елементові, яким послугується ОУН у своїй діяльності в краю, при чому засадничу думку висловлюємо на самому вступі: вважаємо величезною помилкою організаторів українського підпілля та нещастям цілого українського підпілляного руху, що українська націоналістична організація рїшила не тільки ширити свою ідеологію серед української молоді шляхом відповідної літератури, але й втягати молоді і дітей безпосередньо до виконання революційних актів. Два великі гріхи мають на своїй совїсті старші провідники підпілля супроти української молоді та цілого рідного народу: 1) вони забули, що підставою педагогіки є виховання молодого покоління у дусї позитивного ідеалїзму, і що навіть більшовики, поклавши у підстав переховання громадянства у дусї матеріалїзму — виховують дітей по динї матеріалїзму творчого. Нема ніякої прецеденсу в історії анзвольних рухів, щоб революційна організація займалася розпропагандовуванням молоді і дітей найгіршими засобами демагогії проти відповідального національного провладу та щоб центр ваги націоналістичної виховної акції підпілля серед молоді полягав на негативїзмі. Чи фанатизм мусить бути руйнівний? Обовязком тих одиниць, які взяли на себе підготовку молодого покоління до остаточної ціли українського підпілля, було розробити таку методику своєї пропагандизовано-виховної праці, щоб національний фанатизм та найбільша негачія супроти нац. протиників не викликували хаосу в цілому громадському житті, щоб вони не анархізували молоді і щоб взагалї своїм вістрям не звертали — проти власного організму. 2) Другим таким важким гріхом нашого підпілля супроти молоді було і є далї насилування молодечої психіки, намагаючи її до вимог конспіративної організації — проти природи молодости.

* Гл. „Діло“ ч. 278, з 19 жовтня „Чому в ОУН неможлива конспірація“ і „Діло“ ч. 271, з 15 жовтня „Шум доводи позитивних чинів Бачинського“.

Взагалї поганими психологами показалися лідери підпілля. Єдиний свій хист проявили у вишукуванні доріг найлегшого спротиву. Осирваючи на конгресї ОУН масову конспіративну організацію пішли відразу по динї найлегшого опору, кинувшись на молоді, як найбільш податливий елемент. І в праці серед молоді знову використали безперечно найдекший і найбільш приманчивий спосіб найти собі послух і популярність, але й спосіб найпримітніший, з лиховісними дальшими наслідками. В першому випадку, злакомившись на найподатливіший контингент визнаців, підпілля опералося на молоді вже не як на базу своєї будучини, але як творців, провідників і виконавців, нинїшньої революційної діяльності. В другому випадку — штучно перенесло суперництво ідеологій (революційної і еволюційної) на площину боротьби „дітей і батьків“, підризуючи авторитет цілого старшого громадянства та вводючи нечувані досї в громадській боротьбі методи. Здобули „маси“ і масово здобули молоді, — це правда. Забули „лише“ про те, що революційна організація вимагає деяких „імпрондєрабіліа“, які не залежать ані від масовости членів ані швидкости зовнішніх організаційних успіхів.

Ідейність і темперамент, це ті дві спонуки, яких ОУН шукала досї у своїх членів, які їй вистарчали і поза якими ніяких інших необхідних революціонерові прикмет не бачила. В той спосіб поза сферою зацікавлення керманців ОУН стоїть непохитний характер членів і устійнений світогляд. Ні одного ні другого не можна вимагати у дітей, молодих хлопців! дївчат та в 20-тилітніх молодцїв. Правда, історія революційних рухів знає безліч актів, доконаних саме такими молодцями, а й Принцип до них належав. Однак ніхто ніде — мабуть — не основував цілого руху на дітях і молоді і ніякий революційний рух не може втриматися лише на емоціональних спонукках. Палкїсть та ідейність — це великі прикмети. Але обї вони можуть теж стати причиною великих лих, коли йдуть самотою і коли не є спутувані зрілим інтелектом (устійленим світоглядом) та зрівноваженим характером. І коли дехто схоче виправдувати нинїшній стан новими історичними й політичними українськими умовинами та просто браком часу для підготовки революційних світоглядів і пригожих для діяльності в підпілля характерів. — той хай ширє, а рукою

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПРЕСИ НЕ СУБВЕНЦІОНУЄ АНІ ПРОМИСЛ, АНІ УРЯД, АНІ НІЯКА ПОЛІТИЧНА ГРУПА, ЩО УКРАЇНСЬКІ ГАЗЕТИ НЕ МАЮТЬ БОГАТИХ ПРИВАТНИХ ПРОТЕКТОРІВ? — 5 ЗОЛ. МІСЯЧНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ Є ПІДСТАВОЮ МАТЕРІАЛЬНОГО ІСТНУВАННЯ НАШОГО ЩОДЕННИКА — ТОМУ МУСИТЕ ЙХ ПРИСЛАТИ.

Лесь численними новими автентичними листами і вітаннями очевидців. Можна лякаться, що найближча зима і передївбок принесуть новий голод і тьма масової голодової смерті з весною повернеться. Кардинал вітнїтає один лист з околиці Одеси, з минулого місяця, де описана страшна вужда населення. Хоча є жива, люди не мають їли і годуються, як довго природа дозволє, рїзкого роду травами та зіллям. Життя мільонів людей загрожене, якщо в найближчих місяцях не прийде відповідна поміч. Кардинал євнїтає, що ініційована акція рятунку не має нічого спільного з політикою і є ділом наскрізь гуманитарним.

Після кардинала набрав слово парох св. Варфариї о. канонїк д-р Мiron Горникевич. Він з першу чергу дякував кардиналові за його почин, що вайшоа відгук не тільки серед безпосередньо заїнтересованих українців, але цілого світа. Д-р Горникевич вітнїтає теж уривки листів в Україні, які порушили прївєстїх до-стоїнств.

Після промов представників інших віросповідань, позав генеральний секретар Европєйського Конгресу Національностей д-р Евальд Амменде коротким язєрним огляд дотеперїшньої ситуації голодової катастрофи в Радянськїм Союзї. Після того сїдали під провладом кардина-

Рятунковий човен на морі грає ту саму роль, що життєві забезпечення в нашій буденності. Чим більше непереможно є ця буденність, тим потрібнішим є життєве забезпечення, яке перевозить усі українці у своїй

УКРАЇНСЬКИМ ТОВАРИСТВОМ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
НА ЖИТТЯ І РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“.

Львів, Ринок Ч. 38 (власна камениця).

на серці, відповідь на питання: що досі за весь час свого існування зробило ОУН у тому напрямку? Чи вполювання в молоді віри, що найвищою мудрістю є негацизм, що найвищим судилом є терор, а найкращим гарантом особистого розгрішення громадська безвідповідальність — чи це правильні методи виховання характеру? І чи нинішня література ОУН є асиль справді авторитетний світогляд, опертий на науковий аналіз історичних процесів і суспільних явищ? Без образи: адже крім „Розбудови Нації“, в якій співпрацюють теоретичні-фахівці ріжних ділян (за винятком страшенно примітивного відлупу політичних полеміки і таких фатальних, легкодушно-дискредитуєчих організацій статей, як остання голосна стаття „Провокатори“, що брала в оборону м. і. також Барановського перед „клевветниками“) — ані „Сурма“ ані „Бюлетень“ Краєвої Екзекутиви ОУН не можуть чейже стати підставою зрілого світогляду! Були й перед війною гімназійні „тайні“ газетки „тайних“ самосвітніх туртків (мудрі директори-педагоги добросердно про них ніби „не знали“), — але ніхто не глядів на них, як на виховний орган еліти громадянства, еліти, що вже тепер, негайно, ані не зріла накласти цілому організованому громадянству політичну тактику та жа доконаними революційними фактами кермує життям країни!

Взяло підпілля молоді романтикою конспірації. Допомогли до цього історичні й політичні обставини. І могло підпілля використати той момент справді для виховання молоді у такому дусі, щоб колись мати кадри боевиків. Але молодечий гін до конспіративної романтики, молодечий запал до самопожертви, не має нічого спільного зі зрілістю до техніки конспірації і до зрілого переживання наслідків саможертвенних поривів. Були ми, іменовані нині „батьками“ й „опортуністами“, середнешкільниками і студентами, і тямимо приємну дрож на вид револьверу. Але як довго гімназійний учень чи молоденький студент всмі опертись „спокусі, щоб не похвалитися перед товаришем“ („але під словом честі, що нікому не скажеш“), що він має револьвер? А прецінь на „самоу акції революційної діяльності не кінчається роль революціонера, — здебільша тоді швидко починається для нього час найбільшої проби, найбільших ударів, спокус і хитань. Правдою є, що молодість відзначається погорою смерті, — тому, що не мала ще часу над

смертю пригадуватися. Але острах перед переслідуваннями, коли вже переслідування почалися, паніка після перших ударів, — це ті питомості молодості, які так яскраво виявляються у затишній війні. „Визинці гартують нам молодість“ — чуємо не раз від заприсяжених оптимістів. Скептики пригадують, що був колись, добутий із гіркого досвіду, звичай у російських соціал-революціонерів, щоб навіть найкращих одиниць, які перейшли крізь визинні мурі, не брати назад до боевої організації...

Немає правил без винятків. Сам вік не рішає про характер і світогляд. Азеф працював для революції і охрани шойно від 24 до 39 року життя. Мали ми недавно тут у нас, в доміні редакції „Діла“, найкращий приклад, як людина, яку дехто запідозрював у якійсь спільності з підпіллям, людина вже не першої молодості, ніяких даних своїм характером до револ. діяльності не має: був цей діяч кількакратно арештований і його призвище не раз згадується на політ. процесах; у репортерському зніті з судової сали зазначено раз його ім'я поруч із низкою інших, що були названі при якійсь нагоді; слідує для цієї ділячки влетів до редакції і зробив крикливу авантюру, як можна друкувати його назвище в газеті і шкодити йому в польській станційній установі, до якої він належить! Слава Богу, що той „революціонер“ справді з українською революцією не мав нічого спільного!

Може нас хтось питає: деж у такому разі брати революціонерів? Якже без них обходитися, коли всі признають, що існують об'єктивні історично-політичні дані під рев. організацію? Відповідь: революціонерів не можна шукати, революційна організація не може повставати „згори“, від провідників та організаторів, лише „з долини“, від одиниць, які пішли на революційну роботу, бо так їм казав їх передуманий світогляд, їх загартований характер, їх патка влади та їх розуміння долі народу. Спершу члени — потім організація, а не навпаки! І члени такі, на яких може організація спочити без остраху заломлюватися об Мотик і Барановських. Тоді організація не буде масова — це певне, — не буде й діточо-молодечна своїм складом. Але буде передусім — законспірована. Тоді ніхто з ніким не зможе списувати на кількадесят сторінок зізнань і тоді ціле громадянство не буде відпекуватися від діл, які ані революції ані еволюції боротьби користі не приносять.

ДАР ОМ

З ЗНАМЕНИТИ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1. — зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвратно. Хто предложити цей вирізок отримає гарний дарунок.

Кооперація і приватники.

СЕЛО І МІСТО — ДВА РІЖНІ ТЕРЕНИ ПРАЦІ
У нас завелася дискусія про кооперацію приватників. Точок до цієї дискусії дала відома стаття мец. Корчинського в „Госп. Кооп. Часописі“, а розгорнув дискусію ширше і аж в „Несторович у „Ділі“. І в усіх майже органах нашої преси появилася стаття, що приймає чи відкидає думку п. Корчинського.

Як активний робітник кооперації*) дозволює собі теж висловити свою думку, вважаючи порушене питання незвичайно важким.

Українська кооперація в Галичині в розпорядку короткому часі осягнула дуже багато. Вона створила новий тип українського купця і промисловця, громадського діяча, людину з чистими руками. Вона здобула село і станили трішки підвалити під наше економічне відродження.

Чи в ній має замкнутись уся наша господарська активність?

Як торговельник буду говорити перш усього про торгівлю. У цій діяльності не слід нам забувати ось-що: під мурами міста кооперація зупиняється. Спроби закріпитись і тут — здебільша невдачі. Тут і там в ряди-годи відлітають „Народня Торговля“ свою крамничку і це все чому? Бо місто не село. Село легко здобути воно своє, чужий елемент у ньому слабодушний. А місто чуже для нас, а що важніше: економічно вироблене і організоване.

Очевидно, що перед мурами міста нам не слід спинятись. Ми в творенні нашої торгівлі (як і промислу) не можемо обмежуватись селом, нам треба багато варстатів праці, а арештою ми хочемо місто добути! Чи це можливо? Так. Тільки що наш купець (так як ремісник і промисловець) мусить у своєму інтелекті і купецьких чеснотах перегнати конкурента — чужинця. У тому помагає нам доля: брах посади примушує інтелігентний і освічений елемент братися за торгівлю. Наша інтелігенція мусить кермуватися тепер засадою „для народу і з народу“. Це дасть їй змогу творити нові матеріальні і духові цінності, нові варстатів праці, менше залежні ніж урядничі посади.

Я міг би подати тут із самого Перемишля ряд прізвищ інтелігентних і рухливих одиниць, що за останній час відчинили свої крамнички при помочі невеличких ошадностей. Вони витримують успішно конкуренцію навіть зі старими, рутинізованими купцями. Між ними є й такі, що їх доля міцно споневіряла. Зате осталися їм доброго духа і бажання перебитись. Спроби азалі і їхні приміри вказують на те, скільки може зробити приватна ініціатива й особисті зальори наших приватних купців.

Годі не сказати правди: до міста треба нам добиратись наразі поодинцю, а відтак уже покажеться, яку вищу організаційну форму вибрати.

*) Автор є директором ПСК у Перемишлі. — Редакція.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 23. ЖОВТНЯ 1933.

ГАЛАКТИОН ЧІПКА.

ПОЗА РІДНІ МЕЖІ.

I.

— Озв'язав потрийсь із старинних філософів: „Авто добра річ, але треба його мати“. Трималася ця правда довгі віки і не потребувала ніяких додатків, чи доповнень. Але в останніх часах глибока думка мудрих показалася за вузькою і вентчерлуною цілою справою. Не тільки треба мати авто, але й на податок за нього на бензину до нього і на шюфера коло нього. Тому а досі не рішався на свій власний віз і не знаю, чи в найближчій будучині рішусь. Ба, що більше. Колиб мені який хтось подарував „Мерседеса“, „Фіата“ чи іншого „Форда“, то я певно зробив би таку саму міну як „Театральна Кооператива“, колиб їй хтось подарував львівський „Великий Театр“.

Взявши це все під валекну увагу стараюся користати з чужих авт, чи то присідаючись до когось на „таксічку“, коли той хтось їде попри мою вулицю, чи втискаючись як товариш подорожі на приїздне авто, коли власник має за мало рішучості, щоб відмовити. В цім другім випадку називаю цілими приторними приємностей подорожі, бо стрічні люди не мають поняття, хто з нас є власником вова, а мої знайомі з далекої провінції навіть не дивуються, що я подорожую власним авто.

Але бувають випадки, коли я ні не присідаюся, ні не втискаюся, а просто:

— Пане товаришу, може ви з нами поїдете на прогулянку?

Я роблю міну, що не можу відразу рішитися і питаю:

— Куди, коли і на як довго?
— На три-чотири дні. Вийдемо в неділю. До Закопаного, а потім через Краків назад. Тоді я знову задумуюся, щось рахую, потираю головою, їду до телефону, вкінці рішаюся:
— Тижко було, але якось полагодило. Дуже дякую, їду.

І ми стали розглядати на карті дорогу нашої їди.

Потім уже коротко. Їдемо в чвірку: Панство Педанські і дир. Паньків („Альбо“ — знаменита паста до зубів!). Відлітає: неділя — 7. год. рано.

Згідно з тими диспозиціями, ми вийшли точно пів до десятої. Пані Іда мусіла ще дати перше освітлення, потім друга, а запакувати третє і четвєрте. Пан Олесь мусів випробувати всі далекювиди, включно до якоїсь довжезної люпи з часів Наполеона, щоб акінці рішитися на одну маленьку зморетку, а я з дир. Павьковом прослідив за той час усі дороги, які є на мапах, виданих Фрайтагом.

Та що нарікати на інших, коли і я сам не був готовий на час. В семій годині спочивав ще в кріпких обіймах Морфея, в осміял рушив до виходу, але на щастя завернувся ще зі сходів до хати. Запакували мені в тещу пасту до зубів „Одоль“ і я був би на ціле життя скомпромітований. Адже з нами їхав власник фабрики пасты „Альбо“. Що за міну мав би і він і я при чистенні зубів!

Легко, мов на прилах поплили ми в далеку дорогу, крізь рідні поля, луги, ліси та левади — поза рідні межі.

Маявмо передмістя Львова і — сперечасюся як воно називається. Планати, що живемо

літами у Львові, нерано запускаємося за периферію...

Комарно, Рудки — згадки, згадки...

В 1919 р., ранньою весною місяли ми вояж-янське і рудецьке болото. Перед наступом за лінію Судова Вишня—Городок. З того часу динилося в мене вражіння, що це чи не найбільше болотниста околиця Галичини. А села коло Рудок — аж море іде поза шкїру. Піч на цілу тату. Хлопці такі печі „панцирками“ називали і сміялися, що люди там збірає молотить і конопиді отіпають.

Самбір...

Колісь осідок групи Кравса, — вчора місц жадливого політичного процесу.

Перед відом до міста спинив нас поліція і переглядає документи. Не знаю, чи це тільки з огляду на вчорашній процес, чи взагалом така тут поведєння. Наші папери в порядку, мотор також — тому їдемо далі.

В Самборі пані Іда має знайомих. На десять мінут — каже — вступило. Тільки поговорити.

Дивимосся на годинники і констатуємо, що жіночі часоміри зовсім інакше ходять. Бо коли в тригодинним відом сідає вношу до авт і паже: — А бачите, яка я точна! — то на наших годинниках минуло точно три четвєрті години.

За Самбором шюфер Кароль старається наробити страчений час. Він взагалом не любить повільної їди, а тепер то вже просто невидити. Вважна скорості швидко переказує з числа за число: 50, 60, 70, 75...

— Пане Кароль, можеб так трохи посидіти — напамінає дир. Паньків, диний має за чотирі дні важку конференцію і не хоче робити її в ліпталі!

ти: чи форму станової купецької кооперативної гуртків (тоді мимохіть взаємним нашої кооперативі і приватників затісяться), чи якунебудь іншу. Дорога далека і тяжка, з вибоями, але ми мусимо нею йти, бо економічне життя має свою логіку.

Очевидно, що ніяк нам не слід забувати за фахову підготовку. Не тільки практичний, але і теоретичний вишкіл потрібний. Тому мусимо багато уваги присвятити відповідним курсам і шкільництву, що готуватиме старші і молодші кадри для цієї роботи

Осип Станімір.

З польської преси.

Не рухайте мерців!

ЖАДАЄМО ВІД „ГАЗЕТИ ВАРШАВСЬКОЇ“ ДОКАЗІВ!

Становище „Діла“ супроти нинішнього українського підпілля не викликає ніяких сумнівів. Саме тепер, у зв'язку з самбірським процесом, поміщуємо цикл статей, в якому не лише не стараємося тушувати нездорові відносини в підпіллі, але й річево і спокійно аналізуємо їх, надаємо різкій критиці організаційній й моральній підставі, на яких воно спирається. Тому ніхто не може підозрівати нас у ніяких односторонніх симпатіях до того нашого націоналістичного табору, ані теж у бажанні зєднувати собі декого з цього табору дешевою його обороною перед чужинцями. Але саме тому вважаємо своїм обов'язком запропостувати проти негідних, зовсім хуліганських методів боротьби з українським підпіллям, яких уживає частина польської преси.

Зразком такої „полеміки“ є довга, ціла товста друком друкована, кореспонденція зі Львова у „Газеті Варшавській“ з 20. ч. м. п. н. „Серед змов, зрад і злочинів“. Поминаючи фразеологію у стилі всіх єврейських часописів, за яку не можна мати претенсій й до „Газети Варшавської“, у згаданій статті маємо два конкретні закиди, дві „ревелюції“.

Одні з них торкаються зізнання одного з вищих державних урядовців, свідка у самбірському процесі, що назвав деякі назвиська конфідентів. „Газ. Варш.“ твердить, що була там мова не про Березинського, якого вбив Мицик, засуджений потім на 15 літ в'язниці, лише про Юрка Березинського, що згинув при нападі на поштовий уряд у Городку. Ось що там читаємо:

„Кілька днів тому, вже після самбірського процесу, той самий високий урядовець у розмові з директором одної з найстаріших українських („Газ. Варш.“ усе ще слово „український“ бере в лапки! — Прим. Ред.) існуючих торговельних установ, заявив, що не було тут ніякої помилки, але що Юрко Березинський разом з засудженим Маріаном Журавів-

ОДИНОКА В ГАЛИЧИНІ

НАУКА ПРАКТИЧНА
НІМЕЦЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ
3 ГОДИНИ ТИЖНЕВО

Покріпні проспекти набути можна даром

„SCIENTIA“
Валова 11. — Собіського 12.
Тел. 31—34

О Ціріх

О Берлін

О Відень

О Прага

ВСЮДИ НІМЕЦЬКІ ГАЗЕТИ!!!

О Лондон

О Париж

О Гамбург

О Нью-Йорк

ським був фактично конфідентом поліції (Підкреслення „Газ. Варш.“ — Прим. Ред.). На тім не кінець. ОУН, довідавшись про те, що Березинський, один із її підпор, є конфідентом, не хотічи викликати скандалу через отвертий присуд смерті, постановила звести Березинського тихцем зі світа і з тою метою делегувала його до Городка, де один з бови-ків зумисне вбив Березинського, виконуючи доручення своєї влади, „Проводу“. Коли в городецьким вестибулі найшли тіло Березинського з ранною на позі й другою у виску, причім спалене волосся вказувало віддачу стрілу з безпосередньої віддалі, ніхто не припускав, що Березинського вбито з доручення „Проводу“, а повстала лише гіпотеза про саможубство Березинського. Був погляд, що Бер., ранений у ногу, не могучи тікати відібрав собі життя...

І в дальшому — „Газ. Варш.“ пише в тому самому дусі, інсинууючи, що це українці зумисне викрали тіло Березинського з могилки, щоб воно не спочивало разом з убитим Стариком!

На тім не кінець скандалів: недавно тому стався такий факт: ОУН рішило виконати одну „мокру роботу“ і визначило до неї „пятку“. Що показується? На 5-ох людей було в

ній аж 3-ох конфідентів, які упередили про все поліцію, ця остання унешкідливила двох, себто 40 відс. ідейних бови-ків, при чому дійшло до одіюго інциденту, який неможливо найде свій епілог у львівським суді...

Повищі страшенні закиди вражають одним: кидаючи їх, автор не почуває себе до обов'язку подати якийнебудь доказ правди. Він сам пише допис анонімово! Як у такому світлі виглядають такі закиди?! Колиб вони були правдиві — булиб страшенні, але неправдиві — свідчать теж жахливо про методи єврейських журналістів. Звідки автор статті взяв свої інформації? Хто ругається за них своїм іменем? Хто може їх підтримати доказами? І як можна голословно кидати такі інсинуації навіть під адресою найбільших своїх ворогів?!

„БЕСІДА“ й інші подібні установи є місцем товариських сходів, гутірки, лектури і забави. АЛЕ ЦЕ НЕ Є ВИПОЗИЧАЛЬНІ РІДНИХ ГАЗЕТ І ЙТИ ПІВ МИЛІ НА РІДНУ ГАЗЕТУ, ЗАМІСЦЬ КУПИТИ П ЧИ ПЕРЕДПЛАТИТИ, ЦЕ ПОВЕДІНКА НЕГІДНА ПОВАЖНОГО ГРОМАДЯНИНА.

Український тижневик по англійськи.

НЬЮ ЙОРК, 6. жовтня. (Вл. кор. „Діла“). Сьогодні вийшло перше число газети „Український Тижневик“ — „Юкраїніан Віклі“, англійською мовою. Це тижневий додаток до щоденника „Свобода“ в Джерзі Сіті для молодших членів Українського Народного Союзу. Газету редагує грім. Стефан Шумейко. Перше число представляється чепурно, англійська мова старанна, статті на загальні теми цікаві. На вступі є поклик (очевидно по англійськи): „До нашої молоді!“, далі стаття „Нагода“ підписана гол. редактором УНС Миколою Мурашником, відтак стаття редактора Шумейка „Поступ українців в Америці“, йогож стаття „Україна в американській пресі“ від 1915 до 1933, переклад з Шевченка „Реве та стоїть“ зладжений Волод. Семенюком, далі стаття без підпису „Українці протестують проти витождження України“, анову Шумейка „Як

Кульчицький, українець, врятував Відень у 1883 р.“, описля віршик „Український доброволець“ а на останній сторони новинки з біжучого українського життя. Тому, що газету цю почав видавати Український Народний Союз як правильний додаток до української газети „Свобода“, вона має всі вигоди бути самостійним органом української молоді, виховуваної в америк-англійських школах. Досі крім неперіодичних дописів до „Свободи“ і кварталника при ній під наг. „Джувенайл маґазін“, виходив давніше місячник „Джуніор Америка“ при газеті „Америка“ у Філадельфії, але від року його перемістили на додаток, що друкується кожного місяця на одній сторони в самій „Америці“. Також і „Народня Воля“ зі Скрентону містить кожного тижня статейки і замітки по англійськи.

— Паве директор, тягнемо ледви 50! — і вислово рукавом вказівку.

„Ktokolwiek będziesz w powońrońdzkiej stro-
nie“ — писав колись Міцкевич, а наш поет мо-
же з чистотю совістю написати: „Хто з вас заїде
в околицю Опаса, хай не забуде оглянути Лав-
ріа“

І ми його оглянули, хоч мусили заложити 28 кілометрів і посвятити три години. Але не жалю-
ємо, а з обією собі на будуче, що коли тільки
буду в старосамбірських сторопах — гавсіди
вступлю поклонитися тілям забутих предків.
Вони там знайомі з кожного кутка старинної
церковці, з кожного листка цінної бібліотеки, а
„Кляжу Гору“ як платою акрили. Маю надію,
що як загляну на цю гору другим разом, зійдуть-
ся ці тіли вже до каплички, якої там конче
треба...

Харів. Новий Загір, Сянік — митнули як у
ліні.

Вже від Старого Самбора починаються хати
з біло-червоними пасами. Це зовсім не тому, що
маняються до сусіднього народу, а тому що
шлари між дошками залівають оливою, а дош-
ки мають цеглясту краску.

Дорога дуже добра — себто така, за яку в
Західній Європі карають Інквізицію, дорожники і
робітники, а дорогу замінюють аж до поправ.
Але в Галичині такий шлях називається „пер-
шокласним“ і тому наш шофер не спускає з сім-
ситки, хіба що десь триниться глибша і шир-
ша яма.

Ліворуч маємо весь час невисокі, латісні
гори, покриті в більшості листяним лісом.
Одні приморозки аварили листя і вони грає яр-
лими красками до захоляного сонця. Кожна гора
се бажанна молодіца діз веліза. В турецькій

хустиці, в „тибетовій“ сідниці і в кораллах з ду-
качами“.

Віждаємо в район купальних місцевостей:
Риманів, Івоніч, Криниця, Шавниця. Гори відда-
ються, а перед нами розлилась риманівська
рівнина. Вечоріє. Треба подумати про нічліг.

Варта булоб заїхати до Крилиці, але муси-
либ скручувати з головної дороги Риманів неці-
кавий. Вибираємо Івоніч.

Вже місяць серед хмар „то виривав, то пота-
пав“, як ми закотилися до Івоніча. Гарний він,
навіть поночі, зі своїми білими палатками і ста-
рим, великим парком. Які його води — не знаю,
а хочби й знав, не уявляю собі, щоб могли бути
сильніші від черчанських.

Івоніч — як і всі живці — мертвий в оселі.
Не чути ні музики, ні співів, ні таких нерозлуч-
них з кожним живцем любовних шелотів у парку.
Головною вулицею ходить сум, гітер і пічний
сторож. Вей три видивалися на нас, як на диво-
вижку. Чого — мовляв — ми тепер тут хочемо.

— Чи можна де тут перевечувати — питає-
мо для форми, бо довкола ніде як хмародери, а
всі пусті.

Сторож злигався раменами.

— Не знаю. Може там! — і показує на якусь
па... і малу хатку.

Але наш прїїз авабив уже ше й інших меш-
канців Івоніча. До нас підходить якийсь моло-
дий чоловік і заважає:

— Я покажу.

Тоді сторож ве дає за виґрати і гадом хоче
показати.

Остаточно оба показують.

Підводять нас до одної з віль, в якій мешка-
ють власники Івоніча.

Інж. Пендальський швидко залагоджує спра-

ву, але тільки з власниками. Бо наші два „чиче-
рови“ вбили собі в голову, що їм за прислугу на-
лежаться по 5 зол. і не спускають зі сотника. Шо-
дно по довгий надумі задовольняються одним
золотим.

Йдемо по сходах одної з віль, а за хвили
завляється там власниця, у власній особі і в бі-
лім кошушку.

Видає енергійно накази служанці і за кіль-
ка хвилин ми в привітних кімнатах, на ліжках
свіжа постіль, а в банках зима і тепла вода.

Не зашкодилоб деяким нашим власникам
пансіонів піти до отой гарної пані (направду на-
ні і на правду гарної) на науку. Приїхали люди,
яких вона може і на очі більше не побачить, а
вона зібралася, видала диспозиції і — сама все
припильнувала.

Не так, як часом у нас:

— Приїхали?! Нехай собі їдуть де хочуть.
То вже по урядових годинах.

Бігме так бувало...

Пані графиня вилзо цілше розуміється на
інтересі, як деякі наші підприємці чи підприєм-
чині, бо не посилала нас „до білі“, ані не числи-
лася з урядовими годинами.

Завдяки їй ми і швидко і добре пішли спати
і добре влюпалися і вивезли з Івоніча приємне
вражіння.

Дрібка ввічливості ніколи не зашкодить, а
часто навіть виплачується.

Підаю це під роґагати там, які приймають
гостей на літо, чи на час лікування, а тримають-
ся урядових годин, чи комбінційного рахуна
зисків і втрат.

**ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ-ФУНДАТОРИ Т-ВА
ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ!**

ЛОНДОН, 21. 10. ПАТ. Англійська преса
розшукує факт радянсько-американських перего-
ворів і подає текст листів, обміняних між Руз-
вельтом і Калініном, здержуючись від коментарів.
Мовчазка дуже знаменна, бо нема сумніву
що в англійських політичних колах креш президент
Рузвельта не викликає захоплення. Акции
Рузвельта оцінюють серед міжнародних політиків
як посунення антиамериканське і з того огляду ан-
глійська публична думка зберігає резерву.

ОФІЦ. НОТА ПРО ВИСТУП НІМЕЧЧИНИ.

Німеччина виступила з Мінск. Організації Праці. ЖЕНЕВА, 21. 10. ПАТ. Німецький консул у Женеві Крайслер оголосив нині в ген. секретарю Ліги Націй Авеноль та вручив йому ноту німецького уряду, яка підтверджує виступ Німеччини з Ліги. Нота має такий зміст: «В імені німецького уряду маю честь повідомити Вас, що Німеччина отримала заяву, що виступає з Ліги Націй згідно з уступом 1, параграф 3. пакту. Прошу прийняти і т. д. Фон Нойрат».

Згідно з урядовою німецькою інтерпретацією заява ця означає також виступ Німеччини з Міжнародної Організації Праці. Треба пригадати, що виступ із Ліги зовсім не потягає за собою виступу з Міжнародної Організації Праці. Японія виступаючи з Ліги остала в цій організації. Однак виступ Німеччини з Міжнародної Організації Праці має свої причини. Як відомо вже на черговій конференції Міжнародної Організації Праці дійшло до конфлікту між делегатом Німеччини д-ром Леєм і робітничою групою, наслідком чого делегати Німеччини покинули той конференцію.

Рівночасно з дорученням ноти німецький заступник секретаря в секретаріаті Ліги Націй Тренделенбург оголосив свою димісію. Сподіються теж, що й інші службовці німецької національності в міжнародних установах зречуться небагом своїх становищ.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46.

— Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, III. скл. I. пов. Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські вбрання, реверенди. Найліпші матеріали на складі. 463 6—20

— При Українській Пораді для вибору звання у Львові, вул. Словацького 14/III., відчинено відділ порадництва для дітей з неправильною мовною: гикавих, шепелявих, гугнавих і т. п., і також для глухонімих. Цей відділ веде фаховий учитель кожного четверга від 4—6. год. позує в Пораді.

— Рятуймо нашу ремісничу молодь! У неділю 22. ч. м. в 5. год. пополудні відбудуться в львівській Т-ва „Зоря“ при вул. Вірменській у Львові Загальні Збори Ремісничо-Промислової Бурси. Як ці Збори повинні прийти якнайчисленніше всі ці українські громадяни, що розуміють вагу мист і ролі ремісничого стану в розвитку народу. На Зборах, крім звідомлень, будуть передискутовані всі пекучі справи, зв'язані з удержанням двох бурс для ремісничої молоді у Львові, та намічені далішні способи й засоби, як повести працю для рятівання української ремісничої молоді в столиці краю, що позбавлена опіки й допомоги від своїх людей, пропадає для нашого народу цілими масами. Яв'ється якнайчисленніше на Зборах!

— Нові українські кооперативи. Дирекція СКУК прийняла на днях 19 кооператив: „Районовою Молодариною“, Бережани; „Єдність“, Отиневиці (Бібрка); дві „Українські Райфайзенки“: Петляки (Броди) в Ворохта (Надвірна); „Українську Споживчу Кооп.“, Монастирська (Бучач); „Наше Добро“ Когиліно (Володимир на Волині); „Єдність“ Беремішів (Горохів на Холмщині); „Українську Шадницю“, Ролів (Дрогобич); „Сини“, Якимів (Камінька Струм.); „Селянську Касу“, Давидів (Заліщики); „Гуцульщину“ та „Українську Міщанську Касу“ (Коломия); „Надію“, Чортків; „Згоду“, Віркові (Перемішль); „Єдність“, Косів (Підгайці); „Українську Шадницю“ Межиріччя (Станіславів); „Самопоміч“, Ходаків (Тернопіль); „Віру“, Святкова Велика (Ясло на Лемківщині).

— Спілка, якої всі випираються. В „Ділі“ ч. 274 а 18. ч. м. в статті п. з. Є чи не є директором спілки „Нове Село“ — сказано, що також є членом Управи видавничої спілки „Нове Село“. Шоби не ширилося баламутство, заявляю, що правдою є, що 27. квітня 1930 р. на засіданні загальних зборів тої спілки вибрани мені до Управи, 2. травня 1930 р. легалізував свій підпис в нотаря, а оголошено до суду доверла 29. січня 1931 р. Однак весною 1931 р. вибрано нову управу і від того часу я не є більше членом тої спілки. — Олексі Машицький, господар в Стріпських Нових.

— Хто виграв на лотерії? Третього дня тягнення Держ. Клас. Лотерії впади виграні на такі числа: 10.000 зол. на ч. 45733 100646. 5.000 зол. на ч. 131672 153957. 2.000 зол. на ч. 23531 4658. 1.000 зол. на ч. 59190 124692. 500 зол. на ч. 38554 64402. 400 зол. на ч. 868 28173 28200 38933 51389 61459 84053 102296 112575 128257 156164 157564. 200 зол. на ч. 18420 75072 77122 111740 124764 128466 129492 144596 149607.

Наслідник престолу розводиться.

В Брюсселі є чутки, що небаром папа уневажнить подружжя дошки короля Альберта, Марії Жосет, в італійським наслідником престолу з кн. Гумбертом. Гінекрольови ствердили, що жінка наслідника престолу не може мати потом-

ків. Тому, що кн. Гумберт є одинаком італійської королівської пари, справа наслідства престолу стала тепер важною. Згідно з італійським законодавством подружжя може уневажнити лише папа.

Співпраця трьох балканських королів.

Румунський міністр закорд. справ Тітузеску в розмові з представником „Време“ заявив, що співпраця трьох балканських монархів підкриває нові перспективи для остаточної реалізації миру на балканському півострові. Коли Бол-

гарія, сказав міністр, перекопається, що бажаво миру, ачине співпрацювати з нами. В її інтересі взяти участь в консолідації миру на Балкані.

— Припинили „Наш Клич“ і „Наш Фронт“. У суботу рано поліція в присутності представника прокуратури перевела ревізію в львівській „Нашого Клича“ та „Нашого Фронту“. Відповідального редактора Масляка арештували. Згадані часописи припинили, а львівський опечатали.

— Нові платні службовців від лютого 1934 р. На днях має повзитися декрет президента Польщі про зміни в законі про платні державних службовців і функціонерів. Будуть оснóвуватися вони на зменшенні кількості службових шаблів із 14 на 12. Рівночасно мають підняти всі платні до одного шабля т. зв. Б., себто службовця жонатого з одною дитиною. Глобальна сума платень службовців і функціонерів не зменшиться. Реформа ця має рівночасно побільшити платні службовцям, що виконують самостійну та відповідальну працю, вводючи функційні додатки. Норми функційних додатків такі: начальники відділів: додаток до 250 зол., старости до 200, управителі відділів і заступники старостів до 100 зол., референти до 25 зол. місячно. Закон вийде в життя 1. лютого 1934.

— Дивна аномалія. Переглядаючи рептілку „Гарт“, призначену для „дурних голів“, в якій повно гадючої їди на всіх і на вся що українське, національне, мимохіть буриться душа, чому управа друкарні Наук. Т-ва ім. Шевченка веде інтереси з типами, яким дорога через Єрусалим до Москви? Адже що кілька днів чужа, загранична преса (коли є ще люди, що не вірять нашим газетам) безінтересовно описує розпучливі сцени і подає наочні факти повільної агонії виморених голодом українських селян. Останнє число „Гарт“-у цілою силою пари старється плюгавити видавців часопису „За Україну“ і підірвати їх авторитет. Чому фраз найвища наша наукова інституція має „фабрикувати“ більшовицьку бібулу Юдія зпід темної московської зірки? А де народна честь? Чи гідність нашого народу аж так низько впала, що за пару марних золотих управитель друкарні нашої найвищої наукової установи дозволяє обелсній, московсько-жидівській тієні плавати цілому народові в лице? Дивно, тричі дивно, бо управа друкарні повинна знати, що можна, а що ні, тим більше, що більшовицька газета кидає часто калюмнії на само Наукове Т-во ім. Шевченка. — Д-р Петрик.

— Звільнять 230 судових возних. Появився розпорядок мін. справедливості в справі зміни способу доручування судових писем. Досі судові писма в цивільних і кримінальних доручуваннях контрастовими возними. Новий розпорядок постановляє, що судові писма має доручувати почта, а там, де листарі не доходять, громадські службовці. У зв'язку з тим звільнять уже в найближчому часі 230 контрактних возних, що заняті в судовій службі на терені львівської апеляції.

— Гидкий злочин. В криниці Івана Долішного в Угелні пов. Стрий найшли тіло 19-літньої Гані Долішної. Спершу гадали, що вона скінчила самогубством, однак ближчі докопання викрили, що в справу змішаний Семко Павлів, який удержував з дівчиною любовні зносини. Стверджено, що Павлів рішив позбутися дівчини і разом зі своїм шагром Михайликом задусив її, після чого кинув до криниці. Обоє арештовано.

— Нагай суд. В Рівневі відбудеться за кілька днів нагайний суд над напасниками на почитіліа в Майдані біля Кольбушової. Підчас нападу згинув постерунковий Фелікс Маркевич.

— Пожежа в Бориславі. У фабриці „Газоліна“ в Бориславі вибухла 21. ч. м. велика пожежа, що охопила варстати, канцелярію і мешкальний дім. Коли вогонь дістався до магазину, склався вибух.

— Крадіж грошей з потягу. З Розвадова повідомляють, що коли прибув там особовий потяг з Рівнева, якесь людині вдерлися до потягового вагону і винесли 6 мішків грошей. Вкрадена сума покищо невідома.

— Польські людовці емігрують до Чехословаччини. Чеські часописи повідомляють, що діячі з польської людової партії мають перенестися до Чехословаччини. Вітос, кажуть, має перенестися з кількома партійними товаришами до Праги і розпочати там політичну діяльність, видаючи там часопис. Тепер він перебуває на Моравії у одного з політичних приятелів.

— Зловживання у львівському магістраті. На засіданні міської ради у Львові 19. ч. м. президент Дроновський назвав п'ятьох магістратських урядовців, якими зачався прокураторія з причини зловживань. Є це: Влад. Кшецювіч, що здефравдував 9.303 зол.; начальник пожежної сторожі Цецькевич і начальник заведення чистки міста Гончаровський, що визискували свої становища до особистих цілей; управитель міських арештів Кривіницький, дефравдант кільканастотх тисяч золотих і Рибаків, що при адмініструванні магістратськими домами спронівірів 7.782 зол. Крім того ведеться дисциплінарне докопання в 25 випадках, наслідком чого передбачені далішні звільнення зі служби.

— Нові міста в Галичині. Міністерство внутрішніх справ оголосило розпорядок, на основі якого піднесло до рівня міст м. ін. громаду Винники пов. Львів, Закопане пов. Новий Торг і Кришину пов. Новий Сяч. Крім того побільшено 8 міст, прилучуючи до них сусідні села, м. ін. Грималів, Броди, Каміньку Стр. і Корець (Волинь).

— Краєва хроніка. Перед перемиським судом розпочалася розправа проти урядовця магістрату Антоновича й ексекютора Барана за зловживання. — З ріки Бистриці біля Станіславова добули тіло коло 40-літньої жінки, при якій найдено картку зі словами: „Я жидівка, безрадна і бідна.“ — В Руді пов. Рогатині згоріла загорода Юрка Цимбалістого наслідком необережного орудування зброєю. — В Тухлі пов. Стрий жінка управителя лісів бар. Гредля, Ядвіга Вацкова повісилася на віконній рамі свого мешкання.

— Скриня папіросів у лісі. На залізничному шляху між Старим Селом і Підмонастирем пов. Бібрка невідомі люди розбили товарний вагон, в якому знаходилися запаси тютюну і папіросів. Поліцей, гадуючи за грабіжниками, заскочив в лісі коло села Будкова чотирьох людей, що на його вид утікли, залишаючи на місці цілу вкрадену добичу, а саме скриню, в якій було 90 тисяч папіросів.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ШО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

— Вибух пекольної машини. Білгородська поліція оголосила такий комунікат: В місцевості Гонзела Данце біля Вараждину в хаті селянина Кробота склався вибух, від якого Кробот і його жінка згинили, а кілька осіб тяжко ранило. Слідство ствердило, що Кробот одержав того дня підозрілу пакку, яку отворив в прильві кількох осіб. В пакці знаходилася пекольна машина, яка експлодувала. Під звальщинами дому поліція нашла два револьвери зі знаками терористичної організації, кілька гранат і бомбу болгарського походження. Докопання виказали, що Кробот, убитий в часі вибуху, вернувся недавно з Аргентини. В дорозі крізь Мадярщину задержався в таборі, де югославянські емігранти відбували вправи, приготавляючись до терористичної акції. Батько Кробота і його сестра зізнали, що Кробот убит 24. серпня ч. р. бувш. югославянського міністра різниці Найдорфера. Слідство устійнило також, що Кробот підложив дві пекольні машини, які не вибухли на залізничному шляху під Зідані Мостом, та одну пекольну машину під Запшемцем, що вибухла в нощі 7. ч. м.

ПЛАЩІ-СУКНІ-ТРИКОТАЖІ - найелегантніші дістанете ласкава Пані

В І. сезоні нижче фабричних цін

ЛИШЕ В НОВОВІДКРИТІМ
ДОМІ МОДЕЛІВ
АДОЛЬФ ЕБЕЛЬ
 длянше
МІХАЛ ОВОГІ
 Львів, Рутівського 7.

Нові книжки й журнали.

Василь Мудрий: „Лихоліття України“. Львів, 1933. Накладом Українського Громадського Комітету Рівнянщини (Львів, вул. Підвала ч. 7). Стор. 182. Форм. 16°. Зміст: Неодолена Україна; Як більшовики окупували Україну?; Як більшовики робили соціалістичну державу в Україні?; Як повстав Союз Східних Соціалістичних республік?; Як зорганізована влада на Україні?; Національна політика комуністів на Україні; Більшовицька політика господарської політики на Україні; Як була сільсько-господарська політика більшовиків на Україні та до чого вона довела?; Закінчення. Джерела; Додатки: I. Голоси тижневих прес про голод на Україні; II. Оповідання втікачів про голод; III. Листи з України; Укр. Гром. Комітет рівнянщини у Львові; Зміст. Ціна книжочки 1 зол. Головні П склад у книгарні „Просвіта“ Львів, вул. Руська ч. 1. Книжка повинна знайти в руках кожного громадянина дітя та кожної читальні, зокрема в школах повинна послужити за підручник для всіх рефератів у день національної жалоби та протесту. Весь прибуток з розпродажу призначений на організацію допомоги нещасливому населенню на Вел. Україні.

СВ. ПИСЬМО СТАРОГО ЗАВІТУ. Переклад о. а-р Ярослава Левицького. Львів 1933. Стор. 628 + XXVIII Форм. 8°.

Цей новий переклад Св. Письма, зроблений дуже обачливо, має на меті наблизитись до оригіналу як за мовою, так і за змістом. Він старіється у першій мірі відбачити якомога найменше від оригіналу і триматися першого тексту. Книжка видана в невеличкій формі, дуже вигідній до вжитку; зрук виразний, гарний папір, дбайлива коректа.

— Ріжні вістки. Коло Хойниць розбився самохід, причому одна особа загинула, а три тяжко поранені. — Нагороду Нобелів в ділянці медицини призначено американському лікареві Томі Гант-Морганові з університету Пасадени в Каліфорнії.

— Перша книжка для болгарських циган. Це біблія, видана відомим британським біблійним товариством у Львові. У Болгарії живе яких 130 тисяч циган, розсипаних по околиці ріжних міст. Вони майже виключно нагомаєлані, але в останніх роках багато із них перейшло на протестантизм. Видана біблія має змістити ще пропаганду християнства між ними.

— Подружжя продовжує життя. До такого висновку дійшло міжнародне статистичне бюро в Женеві на підставі довгої анкети. Замітне те, що майже всі мушини, які дійшли до віку понад 100 літ були жонаті. Анкета ствердила ще й другий факт, усім нам віддана відомий, що праця в полі, далекої проходи і життя на селі впливають на довголітність.

— Ескімоси починають розводитися. В оселі Готтааб у Гренландії данський уряд призначив першого суддю для розводів справ. Дої між гренландцями не було випадків розводу, тому, що невідоме їм було почуття заздрощів. Коли чоловік вибрався на довгі лови, тоді передавав свою жінку своєму найближчому приятелю, що заступав його у всіх подружніх обов'язках. Законний чоловік вертаючись привозив за це своєму приятелю гарний дарунок. Тепер під впливом європейської цивілізації ескімоси не завжди годяться на подружнього заступника і е

випадки, що коли чоловік мусить виїзжати, щоб забезпечити прожиток рідні, вони звертаються до розводного судді. Можливе, що гренландці приймуть згодою японську систему поділу на означений речинець, заки природа в Гренландії не зміниться.

— Веселе місто. На початок театрального сезону виставив один із париських театрів нову п'єсу. Була це трагедія на 5 дій, саркастична трагедія, бо вже в першій дії двоє троїться, у другій одна особа гине від революційного вистрілу, а в четвертій дії доходить скількість трупів до гарної цифри 6. Саме тоді у кульмінаційному пункті трагічного видовища публіка зайшла ширим реготом. Коли появилася на сцені новий актор, глядачі почали кричати: „Давайте нових трупів!“ Сміх заразив аудиторію і перейшов на сцену. Трагічний герой не витримав і сам почав сміятися. До п'ятої дії не дійшов. Публіка була в такому веселому настрої, що директор не мав сміливості казати акторам грати далі. У пресі написали, що це був найбільший успіх гумору зпоміж усіх театрів. За те п'єсу провалилась і директор подав у суд головного героя, що сміявся на сцені, домагаючись 25.000 фр. відшкодування. Актор заявив на суді, що коли вся сцеля сміється, тоді він теж мусить сміятися, адже артист мусить підтримувати контакт з публікою. Суддя прихилився до аргументів артиста і він виграв справу, але директор згодовив відклик до вищої інстанції. Автор трагедії вийти в публічній опінії і може писати вже тільки комедії.

— 0 —

ОГОЛОШЕННЯ

Хто хоче

заощадити гроші і купити дешево багаті товари, того запрошуємо до ново-відкритої фірми

Світ текстильний

Львів, пл. Капітульна 3.
Поміри Товари у величчій виборі.

Театри.

Великий Мський Театр.

Неділя, 22. X. год. 3.30 попол. „III. пов. кімнати ч. 17“ (Шині вайниччі).
Неділя, 22. X. год. 7.30 веч. „Бахантики“.
Понеділок, 23. X. год. 7.30 веч. „Бахантики“.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 22. X. год. 3.30 попол. „Готіка“ (Шині вайниччі).
Неділя, 22. X. год. 7.30 веч. „Дика бжолка“.
Понеділок, 23. X. год. 7.30 веч. „Дика бжолка“.

Кіна.

АДРІА: „Безіменні герої“ та „Франк-Кенштайн“.
АПОЛЛО: „Кавказські ночі“.
АТЛАНТИК: „Жинг-Конт“.
ВАНДА: „Москва без маски“.
КАСІНО: „Осміх шаста“.
КОПЕРНИК: „Пісня над піснями“ (Міра Лева Дітріх).
КОЛІСЕЙ: „Дочка Сходу“ та ревія „Останній карнавал“.
МАРУСЕНЬКА: „Онкель Мозес“ (Шайма Аша).
МІРАЖ: „Викланта жінка“, „II. к. команда серце“.
МУЗА: „Мата Гарі“ (Грета Гарбо, Рамон Новаро).
ПАЛАС: „12 крісел“ (Вааца Буріан, Диниш).
ПАН: „Мадарська рапсодія“.
ПАСАЖ: „Золото чортяського провалля“ (Боб Костер). „Мистець боксу — це“ (Білаї Сольвей).
СТИЛЕВ: „Королева шкортости“ та ревія „Веселий стратан“.
ХИМЕРА: „II. Кіжжя Величність“ (із Лівією Гарвей).
УТІКА: „Поручник маринерки“ та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 22. жовтня 1933.
Кемігсберг (217.1) 15.20 Концерт; Братислава (279.3) 19.50 Вечір оперети; Мінхен (331.4) 17.00 Музика; Лайпціг (359.5) 18.20 Конц. вальси на фортепіано; Берлін (419) 20.05 „Максим і Марко“ (на осн. Буша); Бєлгород (423.7) 11.30, 13.00, 15.30 Нар. пісні; 20.40 „Селівський циркуляр“ оп. Росіні (з грам. фон.); Рим (441.2) 17.15 Вок. інструм. концерт; 21.00 „Пілігрим“, „Кавалерія Русіканна“ оп. Маскані; Прага (456.6) 15.30 Трансм. з Буріанового

Театру „Пан на чашках стацій“; Відень (517.2) 10.50 Спів (Тавше, баритон); 12.00, 15.13, 19.00 Концерт; 20.30 „Кіжжя Шинкаго“ оп. Кальмана; Мінхен (332.9) 18.31 „Кавалерія Срібної Розги“ оп. Р. Штрауса; Бєлград (550.3) 17.00 Сільська оркестра; 18.45 Арп; Харків (937.5) 8.40, 9.00, 13.50, 15.00, 16.30 Концерт; 18.00 Рос. камер. музика; 19.00 Квартет; 20.30 Муз. акадмія.

Понеділок, 23. жовтня 1933.

Братислава (279.3) 12.35, 15.00 Концерт; Мінхен (331.4) 11.15 Концерт; Брюн (372.1) 19.19 „Від міста до містечка, від містечка до міста“ (вес. попури); Лайпціг (359.5) 20.05 Пісеньки; Бєлгород (423.7) 19.30 21.30 Пісні; Рим (441.2) 17.15 Концерт; Прага (456.6) 20.25 Концерт; 17.20 Музика на два фортепіано; Бєлград (550.5) 19.40 Концерт; Харків (937.5) 9.00 Трудова музика; 10.00, 15.00, 19.00 Концерт; 13.30 Нар. музика; Кемігсберг (1634.9) 20.45 Сп. акадмія.

Львівське радіо.

Неділя, 22. жовтня 1933.

9.00—9.55 Ранішня акадмія; 10.45 Рел. музика з грам. плит; 12.15, 13.12 Муз. порянок, спів; 13.00 Балачка для працюючих; 14.00 Сільська політика держав і спілвара ріжних продуктів; 14.15 Ріжнорідна бжолка; 14.20 Хор; 15.00 Сладкові неспорозуміння на селі; 15.20 Сальонна оркестра; 15.45 Фрагмент із ліг. мєчу Рух — ЛКС; 15.00 Для дітей: „А то тєлєвіз“; Пісеньки, „Шпаківі пригоди“; 16.30 Великі артисти (з грам. плит); 16.45 Вступ до „Львівська“; 17.00 „Диск і кінжик“; 17.15 Нар. мистецтва й патріотична пісня (хор); 18.00 „Катаринка“ Б. Пруса; 18.50 „При ватрі“ скандинавські пісні; 19.10 Всячина; 19.50 Легка музика, пісеньки; 20.50 Веч. денник; 21.00 Відчит; 21.15 На веселі львівський хані (спортова акадмія); 22.15, 22.16 Спортова вістка; 22.25 Танк. музика; 23.05 Найгарніші твори з грам. плит.

Понеділок, 23. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня акадмія; 11.45 Комунікати, грам. фон.; 12.05 Діжє; 12.30 Подружній денник; 12.35 Мєтєро. вістки; 13.30 Господарські вістки; 15.40 Господарська бжолка; 15.55 Грамофон; 16.40 Лєкція фр. мови; 16.55 Рєсєтальє (Юхт, контрбас); 17.25 Пісні (Юл. Карпачів, баритон); 17.50 Поєти колись і сьогодні; 18.00 Відч. „Урнхейм“; 18.20 Легка музика; 19.05 Всячина; 19.25 Муз. фєлєтєтон; Нордівоні фортепіано Шопєна; 19.45 Веч. денник; 20.00 „Лєвієтє“ оп. Вєрді (з грам. плит); „Під знаком ошачєстї“; 22.30 Спорт; 22.40 Танкова музика; 23.05 Концерт із грам. плит.

Новий Самоуправний Закон

Д-РА СТЕПАНА БАРАНА.

Ціна 40 сотиків

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові в суботу в приватних обгодах платили за долар по 6.23 зол.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Лондон 28.65, Нью-Йорк кабєль 6.32, Нью-Йорк чеки 6.30, 6.28, Ціріх 172.170, Париж 34.88, Берлін 212.60.

ПІННІ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 21. X: масло пр. дес. зол. 2.90, молоко 19 сот., сметана 91 сот., вєлія 4—4.10 зол. за копу, Тєлєвізєна на масло, сметану удержана, на молоко і вєлія сєлізєна.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Иаучи назустріч потребам нашого жєтєтєлєвє в добі сучасної крізи, з припадоу невеликої зємнє — улаштує „Жіноча Секція“ Кружка Р. Ш. Галицької стрийської) ділянку для своїх члєнів безплатний початковий курс трикотарства і вишивок. Курс триватимє 6 тижнів і відбудуватимєтьє двічі тижнєво, в сєреду і пєтєницю від год. 4—6 попол. Науку вєстємуть Вл. Пані; Герасимовичєва і Ферєдєєвичєва трикотарство (шпакн, шпакн, свєтєрє, рукавички), Сонєвичєва і Хоминовєва вишивки (вєліною). Згодовєння приймаєтьє в домі Кружка, вул. Сувєльського 23 в дні 23, 24, 25. жовтєня від год. 4—5. попол. — За Управлє Секції: Стєлєя Марітчак, Н. Врубєльєвєка.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

АБСОЛВЄНТКА сємєин. пошукує лєкції. Згодовєння до Адмїнїстрації „Дїлє“ під „Донька сємєнєвєка“. 501 1—3

УЧИТЕЛЬКА без посади, особа старша, здорова, звєдє занаттє в сємєнєвєка — адмїня: прїготовити доньку до I. кл. гїмнєзї нового тїпу, а в вєліких ханїнах доглянути господарки. Лїстє не вєзїти на увагу записатїсь без вїдповєдї, прїпоручєннє побажанї. Лєвїонє Лушлїнський, Поміри, п. Бучач. 500 1—1

ФОТОГРАФУВАТИ вчу систємою індївїдуальних лєкцій. Тєорїя, тєхнїка зняття, конструїрїя модерних апаратїв, практичнї апаратї, лабораторїя, сордїи й акадємія. З прївїлїї чєрєз корєспєндєнцїю. Згодовєння до Адмїнїстрації для „ФОТО 55“. 503 1—2

ВІДНІ ПЄРА найдєшевєше апаратує „Прєцізїя“, Рутєвського 10 (в брїанї). 504 1—1

Спеціалїст у внутрішніх недугах
Д-р ФЕЛІКС ГАН
Львів, Баторого 12. Тєл. 4—4.

Текстильний склад
СТАХЕВИЧ І АБРИСОВСЬКІ
пл. ГАЛИЦЬКА, РІГ БАТОРИ
поручє по вєліччєх цїнах
МОДНІ ВОВННІ, ШОВКІ І МУЖЄСЬКІ
СУКА. (—1)

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Муз. Т-ва ім. М. Лїсєнка у Львові
вїдбудуватїсь для 8. лїстопада 1933 (сєрєдє) в год. 4. жопуданї в малї салї 7-ї (вул. Шашковичєвє 5, III). з тємєм парадком:
1. Вїдчитання попєрєдєльного прїтєколу.
2. Звїдомлєння сєкрєтєря, директора Інспєкторє, скарбєнїка, контр-комїтї.
3. Вїбїр нового вїдлєу.
4. Внески члєнєв.
ЗА ВІДІЛ:
І. Грїкєвєвський, сєкрєтєр.
М. Дрїмєлєк, голоєв.

Пресовий катальог „ПАРА“ 1933 р.

НАКЛАДОМ ФІРМИ „ПАР“ ПОЛЬСЬКА
АГЕНЦІЯ РЕКЛАМИ У ЛЬВОВІ

Вїдїшов апїд друкарської прєси та полявїєся на кнїгарських полїцях VIII-ї річїни Прєсового Катальогу „Пара“ як одїнокє свого роду вїдмїнїчєво цього року. Таким робом бюро „Пара“ вїдїржує традицію вїдань прєсових катальогів, почату тому десєтї літ вїдїзанї у Польщі. Прєсові катальогє словнїцї повлїяють роду. Подаютє систєматичний список усіх перїодичних вїдань, якє вїходять у крєй, та дають сплєсок усіх польських вїдань, якє вїдїзанї на цілому салї. Перєсїчний Інтєлігєнт не має чїявїстї, шє назвїє сьабого понїятї про скількїсь перїодичних вїдань. Знає вїлє може кїзєка бїльших деннїків, одїн або двє змєтєрєванї тїжєвєнїкї і на тїм кїмєнєтьєсь прєсєвою вїдомостї про крєйову прєсу. Прєглядаючи прєсовий катальог „Пара“ дїшєв бї до прєкєвєннє, шє крєйовє прєсу незначнїю багата і може заспєкїтїсь вїлєкїм вїзмєрї.

Познатїи Прєсовий Катальог „Пара“ вїдїє нєцїєнїєво послугу прїомєсловї та купєцїям, козак, даючи єсєтє рєчїнї вїдїзїв, в тєкій вїзїзї сєрєї, як газєтнєя рєклєма.

Графічна сторєна Прєсового Катальогу прєдстєвляєтьєсь добрє. Рєдакційнїй склад незначнїю ясний, а чїсєлнї оглєд вїдїзїють орієнтатїю.